

Dokument z posiedzenia

B8-0066/2016/rev.

14.1.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2016 r.
(2015/3035(RSP))

**Elena Valenciano, Pier Antonio Panzeri, Soraya Post, Liisa Jaakonsaari,
Tibor Szanyi, Doru-Claudian Frunzulică**
w imieniu grupy S&D

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2016 r.
(2015/3035(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne do nich, w tym Konwencję o prawach dziecka i Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
 - uwzględniając rezolucję nr 60/251 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych powołującą Radę Praw Człowieka ONZ,
 - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, Europejską kartę społeczną i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rady Praw Człowieka ONZ (UNHRC),
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie naruszania praw człowieka, w tym swoje rezolucje na ten temat przyjęte w trybie pilnym,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2014 oraz polityki UE w tym zakresie¹,
 - uwzględniając deklarację światowej konferencji przeciwko rasizmowi, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i pokrewnym postaciom nietolerancji, która odbyła się w Durbanie w 2001 r.,
 - uwzględniając ostatnie sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy Rady Praw Człowieka ONZ, a także konkluzje dotyczące współczesnych form rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii oraz powiązanego z tymi kwestiami braku tolerancji,
 - uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, art. 21, art. 27 i art. 47 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając roczne sprawozdanie Rady Praw Człowieka ONZ za rok 2015 przedłożone Zgromadzeniu Ogólnemu Narodów Zjednoczonych,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że lata 2015 i 2016 to lata obchodów ważnych rocznic, istotnych z

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0470.

punktu widzenia przestrzegania praw człowieka, a także zapewniania pokoju i bezpieczeństwa: 70. rocznicy powstania Organizacji Narodów Zjednoczonych, 50. rocznicy zawarcia Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, odpowiednio 40. i 20. rocznicy podpisania Deklaracji o prawie do rozwoju (1986 r.) oraz deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania (1995 r.), a także 15. rocznicy uchwalenia przełomowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (2000 r.) oraz ustanowienia milenijnych celów rozwoju (2000 r.);

- B. mając na uwadze, że zachowanie poszanowania praw człowieka bez względu na rasę, pochodzenie, płeć lub kolor skóry to obowiązek wszystkich państw; podkreślając swoje przywiązanie do niepodzielności wzajemnie powiązanych i wzajemnie od siebie zależnych cywilnych, gospodarczych, społecznych czy kulturalnych praw człowieka; mając na uwadze, że pozbawienie któregokolwiek z tych praw ma bezpośredni negatywny wpływ na pozostałe; mając na uwadze, że wszystkie państwa są zobowiązane do szanowania praw podstawowych swojej ludności oraz mają obowiązek podejmowania konkretnych działań, aby ułatwić przestrzeganie tych praw na szczeblu krajowym, a także obowiązek współpracy na szczeblu międzynarodowym mającej na celu eliminowanie przeszkód na drodze do przestrzegania praw człowieka we wszystkich dziedzinach;
- C. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin europejskiej jedności i integralności;
- D. mając na uwadze, że działania Unii w stosunkach z krajami trzecimi zostały określone w art. 21 Traktatu z Lizbony, który potwierdza powszechność i niepodzielność praw człowieka oraz podstawowych wolności, a także gwarantuje poszanowanie godności człowieka, zasad równości i solidarności oraz zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka powinno się znaleźć w głównym nurcie każdej polityki dotyczącej pokoju i bezpieczeństwa, współpracy w dziedzinie rozwoju, migracji, handlu i inwestycji, pomocy humanitarnej, zmiany klimatu oraz walki z terroryzmem, a także mając na uwadze, że kwestii tych nie można rozwiązać w oderwaniu od poszanowania praw człowieka;
- F. mając na uwadze, że regularne sesje Rady Praw Człowieka ONZ, powoływanie specjalnych sprawozdawców, mechanizm powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz specjalne procedury, w ramach których bada się sytuację w poszczególnych krajach lub podejmuje konkretne tematy, przyczyniają się do wspierania i przestrzegania praw człowieka, demokracji i praworządności;
- G. mając na uwadze, że niestety niektórzy członkowie Rady Praw Człowieka należą do osób dopuszczających się najpoważniejszych naruszeń praw człowieka oraz znani są z braku współpracy ze specjalnymi ekspertami ONZ oraz z niestosowania się do wymogów sprawozdawczych w stosunku do organów traktatowych ONZ ds. praw człowieka;

Rada Praw Człowieka ONZ

1. z zadowoleniem przyjmuje powołanie ambasadora Choi Kyong-lima na przewodniczącego Rady Praw Człowieka ONZ na rok 2016;
2. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdanie Rady Praw Człowieka ONZ dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ, obejmujące 28., 29. i 30. sesję;
3. ponownie podkreśla, że członkowie Rady Praw Człowieka ONZ powinni być wybierani spośród państw, które czuwają nad poszanowaniem praw człowieka, praworządności i demokracji, a także nalega, aby państwa członkowskie ONZ promowały kryteria skuteczności przestrzegania praw człowieka, które powinny mieć zastosowanie do wszystkich państw kandydujących do członkostwa w Radzie Praw Człowieka ONZ; wyraża obawy dotyczące naruszania praw człowieka w kilku nowo wybranych krajach zasiadających w Radzie Praw Człowieka ONZ, np. w Arabii Saudyjskiej, i podkreśla, jak ważna jest obrona niezależności Rady Praw Człowieka oraz zadbanie o to, by nadal wykonywała ona swoje zadania w sposób bezstronny; głęboko ubolewa nad brakiem współpracy ze strony niektórych krajów;
4. potwierdza wsparcie dla specjalnych ekspertów oraz niezależnego statusu osób upoważnionych, takich jak sprawozdawcy specjaliści, które umożliwi im w pełni niezależnie wykonywanie ich funkcji, a także wzywa wszystkie państwa do współpracy z tymi ekspertami;
5. ponownie podkreśla znaczenie powszechnego przeglądu okresowego (PPO) dla osiągnięcia pełnego zrozumienia sytuacji praw człowieka we wszystkich państwach członkowskich ONZ oraz ponawia swoje wsparcie dla drugiego cyklu przeglądu, który skupia się szczególnie na wdrożeniu zaleceń przyjętych w cyklu pierwszym; ponownie wzywa jednak do rozpatrzenia zaleceń, które nie zostały przyjęte przez państwa w czasie pierwszego cyklu, na dalszym etapie procesu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;
6. podkreśla konieczność dopilnowania, aby szerokie grono zainteresowanych podmiotów, m.in. społeczeństwo obywatelskie, w pełni uczestniczyło w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka, oraz wyraża zaniepokojenie, że poważne ograniczenia i restrykcje zablokowały udział społeczeństwa w tym procesie;
7. wzywa UE do podejmowania działań następczych w związku z zaleceniami sformułowanymi w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka we wszystkich debatach nt. polityki UE z zainteresowanymi krajami, aby zbadać sposoby i środki realizacji tych zaleceń za pośrednictwem strategii krajowych i regionalnych;
8. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowaną przez Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka inicjatywę na rzecz zmian, mającą na celu zwiększenie i umocnienie globalnej obecności biur ONZ ds. praw człowieka dzięki utworzeniu ośmiu regionalnych ośrodków, których zadaniem jest monitorowanie i propagowanie poszanowania praw człowieka w drodze bezpośredniej współpracy z partnerami, z myślą o przełożeniu zaleceń sformułowanych w ramach mechanizmów związanych z prawami człowieka na faktyczne zmiany w terenie;

Prawa obywatelskie i polityczne

9. wyraża zaniepokojenie przeprowadzanymi w niektórych krajach rewizjami konstytucji, mającymi na celu zmianę ograniczeń dotyczących liczby kadencji prezydenta, co w pewnych przypadkach doprowadziło do wybuchu zamieszek na tle wyborów; ponownie potwierdza, że poszanowanie praw cywilnych i politycznych, w tym indywidualnej i zbiorowej wolności słowa, wolności zgromadzeń i zrzeszania się to główne wyznaczniki demokratycznego, tolerancyjnego i pluralistycznego społeczeństwa;
10. przypomina, że swobodny wybór przywódców politycznych w rzetelnych, okresowych, powszechnych i równych wyborach to podstawowe prawo, z którego powinni korzystać wszyscy obywatele zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka (art. 21 ust. 3) oraz Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych (art. 25); ponownie potwierdza, że swoboda wypowiedzi oraz dynamiczne i korzystne środowisko dla niezależnego i pluralistycznego społeczeństwa obywatelskiego to warunki wstępne propagowania poszanowania praw człowieka;
11. potępia ciągle prześladowanie i zatrzymywanie obrońców praw człowieka i przedstawicieli opozycji przez siły rządowe w wielu państwach trzecich; wyraża zaniepokojenie w związku z niesprawiedliwym i restrykcyjnym prawodawstwem, w tym ograniczeniami dotyczącymi finansowania zagranicznego, które prowadzi do ograniczania przestrzeni dla działalności społeczeństwa obywatelskiego; wzywa wszystkie rządy, by propagowały i wspierały wolność mediów, organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz działania obrońców praw człowieka, a także umożliwiały im prowadzenie działalności bez strachu, represji lub zastraszania;
12. uważa, że współczesne technologie cyfrowe oferują korzyści i wyzwania dotyczące ochrony prawa do prywatności oraz korzystania z prawa do swobody wypowiedzi w internecie na całym świecie; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym mianowanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do prywatności w erze cyfrowej, którego mandat obejmuje kwestie nadzoru i prywatności, pociągające za sobą skutki dla obywateli podczas korzystania z internetu oraz poza nim;
13. przypomina stanowisko UE dotyczące zerowej tolerancji dla kary śmierci oraz ponownie potwierdza długoletni sprzeciw wobec tortur, okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania we wszystkich przypadkach i w każdych okolicznościach; podkreśla znaczenie kontynuowania przez UE postępów w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci jako pierwszego kroku do jej zakazu i po raz kolejny podkreśla, że zniesienie kary śmierci przyczynia się do umocnienia godności ludzkiej;
14. z uznaniem stwierdza, że osiągnięto już znaczące postępy, gdyż wiele krajów zawiesiło wykonywanie kary śmierci, a inne przyjęły środki ustawodawcze prowadzące do jej zniesienia; wyraża jednakże ubolewanie z powodu przywrócenia egzekucji w niektórych krajach w ciągu ostatnich kilku lat; apeluje do tych państw, które zniosły karę śmierci lub wprowadziły długoletnie moratorium na jej wykonywanie, o nieprzywracanie jej;
15. wzywa UE i jej państwa członkowskie do realizacji zaleceń specjalnego sprawozdawcy ONZ w polityce wewnętrznej, by walczyć z rozprzestrzenianiem się rasizmu,

nienawiści na tle etnicznym i wynikającej z ksenofobii, a także podburzaniem do niej w internecie oraz sieciach mediów społecznościowych poprzez podjęcie niezbędnych środków legislacyjnych, przy pełnym poszanowaniu innych praw podstawowych, takich jak wolność słowa i wolność myśli;

Prawa społeczne i gospodarcze

16. ubolewa na tym, że ponad 20 lat po przyjęciu deklaracji wiedeńskiej w sprawie powszechności, niepodzielności i współzależności wszystkich praw człowieka Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych nie ma takiego samego statusu jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych i nie przywiązuje się do niego takiej samej wagi; docenia podejmowane przez Radę Praw Człowieka starania, by wszystkim prawom człowieka nadać równorzędny status i przywiązywać do nich taką samą wagę, poprzez powołanie ekspertów w ramach specjalnych procedur, którym powierzono mandat w odniesieniu do praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
17. wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem skrajnego ubóstwa, które zagraża pełnemu korzystaniu ze wszystkich praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy Rady Praw Człowieka w sprawie skrajnego ubóstwa i praw człowieka (A/HRC/29/31) i popiera proponowane przez niego rozwiązania służące wyeliminowaniu skrajnego ubóstwa, które przewidują: nadanie prawom gospodarczym, społecznym i kulturalnym takiego samego znaczenia i priorytetu, jak ma to miejsce w przypadku praw obywatelskich i politycznych, uznanie prawa do ochrony socjalnej, wdrożenie polityki fiskalnej konkretnie ukierunkowanej na zmniejszenie nierówności, przywrócenie znaczenia prawa do równego traktowania i nadania mu konkretnej treści oraz uczynienie kwestii redystrybucji zasobów centralnym tematem debaty poświęconej prawom człowieka; podkreśla, że w świecie, w którym większość biedoty stanowią kobiety i gospodarstwa rodzinne przez nie kierowane, ważne jest zapewnienie równego dostępu do zasobów i zatrudnienia zarówno dla mężczyzn, jak i kobiet;
18. jest zdania, że korupcja, uchylanie się od opodatkowania, niewłaściwe gospodarowanie dobrami publicznymi, jak również brak rozliczalności przyczyniają się do łamania praw człowieka obywateli, ponieważ prowadzą do odpływu środków z budżetów państw, które powinny być przeznaczane na propagowanie praw człowieka w niezbędnych usługach publicznych, takich jak kształcenie, podstawowe świadczenia zdrowotne i pozostała infrastruktura społeczna; uważa, że działania mające na celu zapewnienie poszanowania praw człowieka, zwłaszcza prawa do informacji, wolności słowa i zgromadzeń, niezawisłego wymiaru sprawiedliwości oraz demokratycznego uczestnictwa w sprawach publicznych, odgrywają zasadniczą rolę w zwalczaniu korupcji;
19. podkreśla, że społeczności mniejszościowe w krajach trzecich mają szczególne potrzeby oraz że należy wspierać ich pełną równość we wszystkich obszarach życia gospodarczego, społecznego, politycznego i kulturalnego;

Biznes a prawa człowieka

20. zdecydowanie wspiera skuteczne i wszechstronne wdrażanie wytycznych ONZ

dotyczących biznesu i praw człowieka w UE i poza nią i zdecydowania zaleca państwom członkowskim UE opracowywanie i wdrażanie krajowych planów działania; potwierdza ponadto znaczenie propagowania przez UE społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz znaczenie europejskich przedsiębiorstw odgrywających wiodącą rolę w promowaniu międzynarodowych norm dotyczących działalności gospodarczej i praw człowieka; wzywa ONZ i UE do podjęcia – wspólnie z wielonarodowymi i europejskimi przedsiębiorstwami – kwestii obrońców praw do ziemi, którzy padają ofiarami działań odwetowych – w postaci m.in. gróźb, napastowania, niesłusznych aresztowań, napaści i zabójstw – z powodu krytykowania przez nich zakrojonych na szeroką skalę transakcji zakupu ziemi z naruszeniem praw do ziemi i pożywienia przysługujących społecznościom wiejskim w państwach trzecich; wzywa, by mechanizmy ONZ i plan działania UE w sprawie praw człowieka i demokracji przewidywały systematyczne uwzględnianie udziału obrońców praw do ziemi w przedsięwzięciach z zakresu praw człowieka;

21. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka mającą na celu wzmocnienie projektu z zakresu rozliczalności i środków odwoławczych, aby przyczynić się do stworzenia uczciwego i skuteczniejszego systemu krajowych prawnych środków odwoławczych, zwłaszcza w przypadkach rażących naruszeń praw człowieka w sektorze biznesu; wzywa wszystkie rządy do wypełnienia spoczywających na nich obowiązków dotyczących zagwarantowania poszanowania praw człowieka i dostępu do wymiaru sprawiedliwości ofiarom, które napotykały praktyczne i prawne problemy z dostępem do środków odwoławczych na poziomie krajowym i międzynarodowym w kontekście naruszeń praw człowieka w sferze biznesu;
22. zauważa, że otwarta międzyrządowa grupa robocza ds. opracowania prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu dotyczącego korporacji transnarodowych i innych przedsiębiorstw w odniesieniu do kwestii praw człowieka, powołana na podstawie rezolucji Rady Praw Człowieka z dnia 26 czerwca 2014 r., odbyła swoje pierwsze posiedzenie w lipcu 2015 r.; apeluje ponadto do UE o wspieranie starań o dostosowanie swoich strategii politycznych do wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i zaleca czynne zaangażowanie się UE i jej państw członkowskich w debatę na temat prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu dotyczącego biznesu i praw człowieka w ramach systemu ONZ;

Migracja

23. wyraża zaniepokojenie najpoważniejszym kryzysem humanitarnym od czasów II wojny światowej, wywołanym coraz większą liczbą osób zmuszonych do opuszczenia swoich domów w wyniku prześladowań, konfliktów zbrojnych, powszechnej przemocy i zmiany klimatu, poszukujących ochrony i lepszego życia i ryzykujących swoje życie podczas niebezpiecznej podróży;
24. kładzie nacisk na fakt, że wyzwania związane z uchodźcami, jakie stawia kryzys humanitarny, to kwestie, które należy rozwiązywać w sposób kompleksowy, w duchu solidarności w obrębie UE oraz w ścisłej współpracy z ONZ i jej agencjami; wzywa wszystkie państwa do przyjęcia podejścia do migracji opartego na poszanowaniu praw człowieka, w ramach którego prawa migrantów stanowią będą centralny aspekt strategii

politycznych dotyczących migracji i procesu zarządzania migracją, ze zwróceniem szczególnej uwagi na sytuację migrantów należących do grup marginalizowanych i defaworyzowanych, takich jak kobiety i dzieci; wzywa wszystkie państwa do przeciwdziałania uwarunkowanej płcią przemocy wobec kobiet i dziewcząt i podkreśla znaczenie formułowania polityki migracyjnej z uwzględnieniem perspektywy płci, aby móc zaspokoić szczególne potrzeby tych osób;

25. przypomina, że na wszystkich państwach spoczywa obowiązek poszanowania i ochrony praw człowieka wszystkich osób znajdujących się pod ich jurysdykcją, bez względu na ich przynależność państwową lub kraj pochodzenia oraz niezależnie od ich statusu imigracyjnego; przypomina, że globalna strategia w dziedzinie migracji jest ściśle związana z polityką rozwojową i humanitarną, w tym z utworzeniem korytarzy humanitarnych i wydawaniem wiz humanitarnych, a także z innymi strategiami polityki zewnętrznej; przypomina, że powroty migrantów powinny przebiegać wyłącznie z pełnym poszanowaniem ich praw, w oparciu o dobrowolną i świadomą decyzję, i powinny mieć miejsce tylko wówczas, gdy w swoim własnym kraju mają oni zagwarantowaną ochronę swoich praw; apeluje do rządów o położenie kresu niesłusznym aresztowaniom i zatrzymaniom migrantów;
26. wyraża zaniepokojenie z powodu trwającej i zakrojonej na szeroką skalę dyskryminacji migrantów, w tym osób ubiegających się o azyl i uchodźców, a także z powodu łamania praw tych osób; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania pracy specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka migrantów, a także do realizacji wysuniętych przez niego zaleceń; wzywa rządy do przestrzegania prawa do azylu oraz praw człowieka i nieodłącznej godności migrantów, a także do przestrzegania w każdym wypadku zasady non-refoulement; wzywa państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do wprowadzenia systemów i procedur umożliwiających zagwarantowanie pełnego wywiązywania się ze zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa praw człowieka w ramach wszystkich programów oraz instytucji w dziedzinie migracji;

Zmiana klimatu a prawa człowieka

27. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie paryskie przyjęte przez państwa-strony Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), które obejmuje takie kwestie jak dostosowanie, łagodzenie, rozwój i transfer technologii oraz budowanie potencjału; domaga się uwzględnienia kwestii zmiany klimatu we wszystkich obszarach polityki gospodarczej; apeluje do wszystkich państw-stron będących sygnatariuszami porozumienia o pilne przyjęcie ambitnych środków służących łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowaniu się do niej poprzez uwzględnianie aspektu zmiany klimatu we wszystkich dziedzinach polityki;
28. przypomina, że negatywne skutki zmiany klimatu stanowią bezpośrednie i potencjalnie nieodwracalne globalne zagrożenie dla pełnego korzystania z praw człowieka oraz że zmiany klimatu mają poważne konsekwencje dla wrażliwych grup ludności, które już teraz nie mogą w pełni korzystać ze swoich praw; z niepokojem zauważa, że zjawiska klimatyczne, takie jak podwyższenie poziomu mórz, oraz ekstremalne zmiany pogodowe powodujące susze i powodzie doprowadzą prawdopodobnie do jeszcze większej liczby ofiar śmiertelnych, przesiedleń ludności oraz braków żywności i wody;
29. wzywa wspólnotę międzynarodową do zajęcia się kwestią braków prawnych w pojęciu

„uchodźca klimatyczny”, w tym jego definicją prawną w prawie międzynarodowym lub w każdej wiążącej umowie międzynarodowej;

Prawa kobiet

30. podkreśla znaczenie dążenia do tego, by nie zaprzepaścić dorobku pekińskiej platformy działania w zakresie dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej jako podstawowych praw człowieka, oraz obrony praw seksualnych i reprodukcyjnych; zwraca uwagę, że powszechne respektowanie praw reprodukcyjnych i seksualnych, a także zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz dostęp do odpowiednich usług w tym zakresie przyczyniają się do zmniejszenia śmiertelności okołoporodowej matek i umieralności dzieci; zwraca uwagę, że planowanie rodziny, opieka zdrowotna nad matkami, łatwy dostęp do środków antykoncepcyjnych i bezpiecznej aborcji to ważne elementy umożliwiające ratowanie kobietom życia oraz pomaganie im w powrocie do normalności, jeżeli padły ofiarą przemocy; podkreśla potrzebę umieszczenia tych polityk w centrum współpracy na rzecz rozwoju z krajami trzecimi;
31. podkreśla znaczenie środków wzmocnienia przywództwa i udziału kobiet w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach; wzywa państwa do zapewnienia równowagi płci w instytucjach publicznych i życiu publicznym, ze zwróceniem szczególnej uwagi na włączenie kobiet należących do mniejszości;
32. z zadowoleniem przyjmuje niedawną rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2242 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, która stawia kobiety w centrum wszelkich działań mających na celu sprostanie globalnym wyzwaniom, obejmującym wzrost brutalnego ekstremizmu, zmianę klimatu, migrację, zrównoważony rozwój oraz pokój i bezpieczeństwo; z zadowoleniem przyjmuje wnioski globalnej analizy ONZ dotyczącej wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w których podkreślono znaczenie przewodniej i aktywnej roli kobiet w rozwiązywaniu konfliktów i budowaniu pokoju, a także zwrócono uwagę, że udział kobiet usprawnił pomoc humanitarną, wzmocnił działania na rzecz utrzymania pokoju, ułatwił zakończenie rozmów pokojowych i przyczynił się do zwalczania brutalnego ekstremizmu; apeluje do ONZ i należących doń państw, by podjęły konkretne działania na rzecz autonomii kobiet, konkretnego sposobu włączenia ich w działania mające na celu zapobieganie konfliktom i ich rozwiązywanie oraz w proces negocjacji pokojowych i budowania pokoju poprzez zwiększenie reprezentacji kobiet na wszystkich szczeblach procesów decyzyjnych, w tym w krajowych, regionalnych i międzynarodowych instytucjach i mechanizmach;
33. wyraża zaniepokojenie faktem, że od czasu pojawienia się brutalnych grup ekstremistycznych, takich jak Daisz w Syrii i Iraku oraz Boko Haram w Afryce Zachodniej przemoc wobec kobiet zyskała nowy bardziej przerażający niż dotychczas wymiar, gdyż przemoc seksualna stała się integralną częścią celów i ideologii oraz źródłem dochodów tych grup ekstremistycznych, co stawia przed wspólnotą międzynarodową pilne nowe wyzwanie; wzywa wszystkie rządy i instytucje ONZ do zwiększenia zaangażowania na rzecz walki z tymi odrażającymi zbrodniami oraz do przywrócenia godności kobiet, tak by uzyskały one sprawiedliwość, zadośćuczynienie i wsparcie;
34. uważa, że jednym ze sposobów zwalczania ekstremizmu jest zagwarantowanie

kobietom autonomii poprzez likwidację podstawowych nierówności między kobietami i mężczyznami, które czynią kobiety i dziewczęta podatnymi na zagrożenia w czasach konfliktów; podkreśla, jak ważne jest kontynuowanie edukacji dziewcząt w obozach dla uchodźców, w strefach konfliktów oraz na obszarach dotkniętych skrajnym ubóstwem i problemami środowiskowymi, takimi jak susza i powodzie;

35. wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do dalszego promowania politycznego i ekonomicznego upodmiotowienia kobiet i dziewcząt za sprawą uwzględniania problematyki równouprawnienia płci we wszystkich zewnętrznych strategiach politycznych i programach, w tym również w ramach zorganizowanego dialogu z krajami trzecimi, oraz poprzez publiczne podnoszenie kwestii związanych z płcią i zapewnienie wystarczających środków na ten cel;

Prawa dzieci

36. przypomina, że przyjęta w 1989 r. Konwencja o prawach dziecka, która jest najszerzej ratyfikowanym międzynarodowym traktatem dotyczącym praw człowieka, określa szereg praw dzieci, w tym prawo do ochrony zdrowia, nauki i zabawy, a także prawo do życia w rodzinie, ochrony przed przemocą i dyskryminacją oraz swobodnego wyrażania poglądów; wzywa wszystkich sygnatariuszy tej konwencji do wypełniania ich obowiązków;
37. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ONZ planuje przeprowadzenie globalnej analizy mającej na celu sprawdzenie, poprzez monitorowanie i ocenę, w jaki sposób obowiązujące międzynarodowe przepisy i standardy są wdrażane w praktyce, a także ocenę konkretnych możliwości poprawy strategii politycznych i działań przez państwa; wzywa wszystkie państwa do poparcia tej analizy oraz do aktywnego uczestnictwa w niej;
38. ponawia swój apel do Komisji o przedstawienie kompleksowej strategii i planu działania w dziedzinie praw dziecka na kolejne pięć lat, aby nadać priorytetowe znaczenie kwestii praw dzieci w polityce zewnętrznej UE, wspierając tym samym wysiłki UE na rzecz promowania praw dziecka, zwłaszcza poprzez następujące działania: zapewnienie dzieciom dostępu do wody, urządzeń sanitarnych, opieki zdrowotnej i kształcenia, zapewnienie resocjalizacji i reintegracji dzieci zwerbowanych do grup zbrojnych, eliminowanie pracy dzieci, tortur, uprawiania czarów przez dzieci, handlu dziećmi, małżeństw dzieci i wykorzystywania seksualnego, świadczenie pomocy dzieciom w konfliktach zbrojnych oraz zapewnienie edukacji dzieci w strefach konfliktu i w obozach dla uchodźców;

Prawa lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI)

39. wyraża zaniepokojenie utrzymywaniem się w różnych krajach dyskryminacyjnych ustaw i praktyk oraz aktów przemocy wobec osób ze względu na ich orientację seksualną i tożsamość płciową; zachęca do ścisłego monitorowania sytuacji osób LGBTI w krajach, w których niedawno wprowadzone prawo godzące w te grupy ludności zagraża życiu mniejszości seksualnych; wyraża głębokie zaniepokojenie tzw. ustawami antypropagandowymi ograniczającymi wolność słowa i zgromadzeń, w tym w krajach na kontynencie europejskim;

40. potwierdza swe wsparcie dla stałych działań Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka na rzecz zwalczania tych dyskryminacyjnych ustaw, zwłaszcza dzięki oświadczeniom, sprawozdaniom i kampanii „Wolni i Równi”, a także dla pracy innych organów ONZ; jest zaniepokojony ograniczeniami podstawowych wolności obrońców praw człowieka osób LGBTI i wzywa UE do okazania im większego wsparcia; jest zdania, że prawa podstawowe osób LGBTI będą prawdopodobnie lepiej przestrzegane, jeżeli umożliwi się tym osobom dostęp do instytucji prawnych, w miarę możliwości za pośrednictwem zarejestrowanego związku partnerskiego lub małżeństwa;

Obrońcy praw człowieka

41. wzywa wszystkie rządy, by propagowały i wspierały organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz obrońców praw człowieka, a także umożliwiały im prowadzenie działalności bez strachu, represji lub bycia zastraszonymi, aby współpracowały z Radą Praw Człowieka ONZ w ramach mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz aby dokładały starań, by kraje odpowiedzialne za akty odwetu w stosunku do działaczy praw człowieka zostały z nich rozliczone, uważa, że ciągle nękanie i zatrzymywanie obrońców praw człowieka i przedstawicieli opozycji przez wielu członków Rady Praw Człowieka ONZ podważa wiarygodność tego organu; wzywa zatem UE i jej państwa członkowskie do propagowania inicjatywy na szczeblu ONZ polegającej na opracowaniu spójnej i konsekwentnej odpowiedzi na główne wyzwania, z jakimi na całym świecie mierzą się obrońcy praw człowieka pracujący nad prawami kobiet, obroną praw środowiskowych, prawa do ziemi i praw ludów tubylczych, korupcją i bezkarnością, dziennikarze i inni obrońcy praw człowieka wykorzystujący media, w tym media online i społecznościowe, oraz do systematycznego ujawniania ich zabójstw;

Walka z bezkarnością i Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK)

42. ponownie wyraża pełne poparcie dla prac MTK, którego rolą jest położenie kresu bezkarności sprawców najpoważniejszych zbrodni będących przedmiotem zainteresowania wspólnoty międzynarodowej oraz zagwarantowanie sprawiedliwości ofiarom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa; pozostaje czujny na wszelkie próby podważenia legitymacji trybunału lub jego niezawisłości; wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z trybunałem oraz do udzielania mu silnego wsparcia dyplomatycznego, politycznego i finansowego, w tym na forum ONZ; wzywa UE, jej państwa członkowskie, a także specjalnych przedstawicieli UE do aktywnego propagowania misji MTK, egzekwowania jego decyzji oraz walki z bezkarnością osób odpowiedzialnych za zbrodnie zdefiniowane w statucie rzymskim, w tym dzięki umocnieniu i rozszerzeniu jego stosunków z Radą Bezpieczeństwa, a także zapewnieniu szybkiej ratyfikacji przez państwa członkowskie UE ustalonych w Kampali zmian do statutu rzymskiego, w których zdefiniowano zbrodnię agresji;

Bezzałogowe statki powietrzne i broń autonomiczna

43. ponawia swój apel do Rady UE o opracowanie wspólnego stanowiska UE dotyczącego wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, nadając nadrzędne znaczenie poszanowaniu praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz uwzględniając takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość; ponownie wzywa UE do

zakazania opracowywania, produkcji i stosowania w pełni autonomicznej broni, która umożliwia przeprowadzanie ataków bez interwencji człowieka; nalega, aby prawa człowieka były elementem wszystkich dialogów z państwami trzecimi na temat zwalczania terroryzmu;

Zaangażowanie UE

44. ponownie podkreśla ponadto znaczenie aktywnego i konsekwentnego angażowania się UE we wszystkie mechanizmy ONZ dotyczące praw człowieka, zwłaszcza w działalność Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz Rady Praw Człowieka; uznaje wysiłki ESDZ, przedstawicielstw UE w Nowym Jorku i Genewie oraz państw członkowskich mające na celu zwiększenie spójności UE w zakresie kwestii dotyczących praw człowieka na szczeblu ONZ poprzez terminowe i merytoryczne konsultacje oraz przemawianie „jednym głosem”; zachęca UE do zwiększenia wysiłków mających służyć dobitnemu przedstawianiu swojego stanowiska, w tym poprzez zintensyfikowanie coraz szerzej stosowanej praktyki inicjatyw międzyregionalnych oraz przyjmowanie roli współwnioskodawcy i lidera podczas prac nad rezolucjami; ponawia apel o większą widoczność działań UE na wielostronnych forach;
45. zachęca specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka do kontynuowania poprawy skuteczności, spójności i widoczności polityki UE w zakresie praw człowieka w kontekście Rady Praw Człowieka ONZ oraz do dalszej bliskiej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i mechanizmem specjalnych procedur;
46. kładzie zdecydowany nacisk na rolę Grupy Roboczej ds. Praw Człowieka w polepszeniu przygotowania i koordynacji stanowisk na posiedzenia plenarne Rady Praw Człowieka ONZ, a także w zajmowaniu się kwestią spójności między zewnętrzną i wewnętrzną unijną polityką w zakresie praw człowieka; przypomina znaczenie podtrzymania zinstytucjonalizowanej praktyki wysłania delegacji parlamentarnych na posiedzenia Rady Praw Człowieka ONZ oraz Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

Uwzględnianie praw człowieka w innych obszarach polityki UE

47. wzywa UE do wspierania powszechnego charakteru i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich i politycznych, gospodarczych i społeczno-kulturalnych, zgodnie z art. 21 Traktatu z Lizbony oraz postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii;
48. domaga się, by UE przyjęła podejście oparte na respektowaniu praw, a także by włączała poszanowanie praw człowieka do polityki w dziedzinie handlu, inwestycji, usług publicznych oraz współpracy na rzecz rozwoju, jak również do wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony; podkreśla również, że polityka UE w zakresie praw człowieka powinna dbać o to, by jej strategii polityki wewnętrznej i zewnętrznej były spójne, zgodnie z unijnymi zobowiązaniami traktatowymi;
49. podkreśla, że równość płci musi stanowić systematyczny i integralny element wszystkich dialogów dotyczących praw człowieka między UE a państwami trzecimi; wzywa ESDZ do ustanowienia dialogów w dziedzinie równości płci obok dialogów dotyczących praw człowieka z państwami trzecimi;

Państwa objęte powszechnym okresowym przeglądem praw człowieka

Burundi

50. jest nadal głęboko zaniepokojony skutkami humanitarnymi kryzysu dla ludności cywilnej w państwie, jak i w całym regionie; domaga się, aby UE nadal kontynuowała ścisłą współpracę ze Wspólnotą Wschodnioafrykańską i Unią Afrykańską dążącą do wypracowania rozwiązania akceptowalnego dla rządu oraz opozycji w celu przywrócenia pluralistycznego i demokratycznego ustroju politycznego;

Gruzja

51. z zadowoleniem przyjmuje członkostwo Gruzji w Radzie Praw Człowieka ONZ i ostatni powszechny okresowy przegląd praw człowieka dotyczący Gruzji; odnotowuje istotne reformy ustawodawcze, które doprowadziły do pewnych postępów i usprawnień w sądownictwie i w organach ścigania, w prokuraturze, w zwalczaniu brutalnego traktowania, w dziedzinie praw dzieci, ochronie prywatności oraz danych osobowych i przemieszczonych wewnątrz;
52. zwraca jednak uwagę, że konieczne są dalsze wysiłki w walce z brutalnym traktowaniem, zwłaszcza jeśli chodzi o tymczasowe aresztowanie i rehabilitację ofiar; pozostaje zaniepokojony brakiem wolności wypowiedzi i wolności mediów oraz brakiem dostępu obserwatorów do okupowanych regionów: Abchazji i Regionu Cchinwali/Osetii Południowej, w których wciąż powszechnie łamie się prawa człowieka; ponadto wzywa rząd gruziński, by zadbał o podjęcie działań w następstwie zaleceń wydanych w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

Izrael/Palestyna

53. głęboko ubolewa, że Izrael odmówił specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka na terytoriach palestyńskich Makarimowi Wibesono wstępu na te terytoria oraz że musiał on zrezygnować, gdyż nie mógł wypełnić swoich zadań całkowicie niezależnie;

Liban

54. wyraża uznanie dla Libanu za politykę otwartych granic i przyjmowania uchodźców, którą kraj ten od lat prowadzi wobec uchodźców z Palestyny, Iraku i Syrii, oraz wzywa Unię Europejską do przeznaczenia większych środków oraz do ścisłej współpracy z władzami libańskimi, aby pomóc temu krajowi w zapewnieniu ochrony praw uchodźców i azylantów; w związku z tym jest zaniepokojony, że według doniesień wśród syryjskich uchodźców często dochodzi do małżeństw między dziećmi lub przymusowych małżeństw; zachęca libański rząd do rozważenia reformy przepisów regulujących wjazd na terytorium Libanu, przebywanie w tym kraju i opuszczenie go, tak aby nie dokonywać rozróżnienia między azylantami i uchodźcami a migrantami;
55. popiera zalecenia Komitetu ONZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet (CEDAW), w których wezwano do zwiększenia świadomości wśród kobiet będących migrującymi pracownikami domowymi na temat przysługujących im praw człowieka na mocy konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, której stroną jest

Liban; podkreśla w szczególności potrzebę zniesienia systemu „kafala” oraz zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla kobiet będących migrującymi pracownikami domowymi, w tym przez zagwarantowanie ich bezpieczeństwa i pobytu w czasie trwania procedur prawnych i administracyjnych związanych z ich statusem;

Mauretania

56. podkreśla, że mimo postępów osiągniętych przez rząd Mauretanii w przyjmowaniu przepisów mających na celu zwalczanie wszelkich form niewolnictwa i podobnych praktyk brak skutecznego wdrożenia tych przepisów przyczynia się do utrzymywania takich praktyk; wzywa władze do uchwalenia przepisów zwalczających niewolnictwo, do rozpoczęcia ogólnokrajowego, systematycznego i regularnego gromadzenia zdezagregowanych danych na temat wszelkich form niewolnictwa oraz do przeprowadzenia dogłębnej i opartej na dowodach analizy dotyczącej historii i charakteru niewolnictwa w celu likwidacji tej praktyki;
57. apeluje do władz Mauretanii, by umożliwiły korzystanie z wolności słowa i zgromadzeń zgodnie z konwencjami międzynarodowymi i mauretańskim prawem krajowym; ponadto wzywa do uwolnienia Birama Dah Abeida, Bilala Ramdane i Djiby’ego Sow, tak aby mogli oni kontynuować pokojową kampanię przeciw utrzymywaniu niewolnictwa bez lęku przed zastraszeniem lub napastowaniem;

Mjanma/Birma

58. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzenie w dniu 8 listopada 2015 wyborów opartych na konkurencji, które stanowią ważny krok w demokratycznych przemianach w tym kraju; pozostaje jednak zaniepokojony ramami konstytucyjnymi tych wyborów, zgodnie z którymi 25% miejsc w parlamencie zarezerwowano dla wojska; uznaje dotychczasowe postępy w dziedzinie praw człowieka, dostrzegając jednocześnie szereg kwestii budzących poważne zaniepokojenie, takich jak prawa mniejszości oraz wolność słowa, wolność zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń;
59. potępia dyskryminację społeczności Rohindza, którą pogłębia fakt, że społeczność ta nie posiada statusu prawnego, a także nasilenie się mowy nienawiści wobec niebuddystów; wzywa do przeprowadzenia pełnego, przejrzystego i niezależnego śledztwa w sprawie wszystkich zgłoszonych przypadków naruszeń praw człowieka wobec społeczności Rohindza i uważa, że cztery ustawy przyjęte przez parlament w 2015 r. mające na celu „ochronę rasy i religii” zawierają elementy dyskryminacji ze względu na płeć; ubolewa, że Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka wciąż nie uzyskało pozwolenia na otwarcie przedstawicielstwa w tym kraju; nalega, by przed zakończeniem negocjacji w sprawie umowy inwestycyjnej między UE a Mjanmą/Birmą przeprowadzić pełną ocenę wpływu na zrównoważony rozwój i prawa człowieka;

Nepal

60. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w dniu 20 września 2015 r. nowej konstytucji Nepalu, która powinna położyć podwaliny pod przyszłą polityczną stabilność i rozwój gospodarczy tego kraju; wyraża nadzieję, że pozostałe zastrzeżenia

dotyczące politycznej reprezentacji mniejszości, w tym dalitów, i ustawy o obywatelstwie zostaną rozwiane w bliskiej przyszłości;

61. ubolewa nad powszechnym brakiem odpowiedzialności za naruszenia praw człowieka popełniane przez obie strony podczas wojny domowej pomimo przyjęcia w maju 2014 r. ustawy w sprawie prawdy, pojednania i osób zaginionych; apeluje do rządu Nepalu o przystąpienie do Międzynarodowej konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem; potępia ograniczenia nałożone na podstawowe wolności uchodźców tybetańskich; potępia ograniczenia nałożone na podstawowe wolności uchodźców tybetańskich;

Oman

62. wyraża uznanie dla Omanu za utworzenie rządowej Krajowej Komisji Praw Człowieka i wystosowanie zaproszenia, które umożliwiło przełomową wizytę specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do pokojowego gromadzenia się we wrześniu 2014 r.; wyraża nadzieję, że te konstruktywne kroki doprowadzą do intensywniejszej współpracy Omanu z przedstawicielami ONZ ds. praw człowieka oraz niezależnymi organizacjami praw człowieka;

Rwanda

63. wyraża zaniepokojenie sytuacją w zakresie praw człowieka w Rwandzie, w tym ograniczeniami wolności słowa i zrzeszania się, kurczeniem się przestrzeni demokratycznej dla opozycyjnych partii politycznych i niezależnej działalności społeczeństwa obywatelskiego, a także brakiem warunków sprzyjających niezawisłości sądownictwa; wzywa rząd Rwandy do udostępnienia przestrzeni demokratycznej, w której swobodnie mogą działać wszystkie grupy społeczne;
64. jest zaniepokojony proponowaną zmianą konstytucji mającą na celu umożliwienie urzędującemu prezydentowi kandydowanie na trzecią kadencję; wzywa rząd Rwandy do przestrzegania postanowień Afrykańskiej karty na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów, której art. 5 stanowi, że państwa-strony podejmują wszelkie odpowiednie środki, by zapewnić porządek konstytucyjny, zwłaszcza konstytucyjne przekazanie władzy, a art. 23 stanowi, że wszelkie zmiany konstytucji, które naruszają zasady demokratycznej zmiany rządu, są nielegalne;

Arabia Saudyjska

65. jest głęboko zaniepokojony alarmującą liczbą wyroków skazujących na karę śmierci w Arabii Saudyjskiej w 2015 r.; jest zaniepokojony masowymi egzekucjami przeprowadzonymi w ostatnich tygodniach;
66. apeluje do UE o ściśle monitorowanie wspólnie z władzami saudyjskimi stanu zdrowia Raifa Badawiego, saudyjskiego blogera i laureata Nagrody im. Sacharowa w 2015 r., który według doniesień podjął strajk głodowy;

Sudan Południowy

67. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie pokojowe podpisane przez walczące strony w dniu 28 sierpnia 2015 r. kładące kres wojnie domowej, obejmujące przejściowy podział

władzy, ustalenia dotyczące bezpieczeństwa i powołanie sądu hybrydowego do rozpatrzenia wszystkich przestępstw popełnionych od chwili rozpoczęcia konfliktu; przypomina, że w wyniku konfliktu śmierć poniosło tysiące osób, a setki tysięcy ludzi stało się przesiedleńcami i uchodźcami;

68. wzywa wszystkie strony do powstrzymania się od naruszeń praw człowieka i naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym stanowiących przestępstwa międzynarodowe, takie jak egzekucje pozasądowe, przemoc na tle etnicznym, przemoc seksualna związana z konfliktem, włącznie z gwałtem, a także przemoc na tle płciowym, rekrutacja i wykorzystywanie dzieci, wymuszone zaginięcia oraz niesłuszne aresztowania i zatrzymania;

Syria

69. podkreśla znaczenie prac prowadzonych przez niezależną międzynarodową komisję śledczą ONZ do spraw Syrii; z poważnym zaniepokojeniem odnotowuje zasadnicze wnioski komisji śledczej, zgodnie z którymi główne przyczyny śmierci wśród ludności cywilnej, niesłusznych przesiedleń i zniszczeń to nadal celowe atakowanie ludności cywilnej, masowe i nieproporcjonalne ataki, ataki na cywilne i chronione obiekty dziedzictwa kulturowego oraz represyjne oblężenia i blokady; podkreśla konieczność zwracania szczególnej uwagi na kobiety będące ofiarami przemocy i organizacje kobiece oraz udzielania im wsparcia, a także konieczność ich udziału w pomocy humanitarnej i rozwiązywaniu konfliktów;
70. wzywa UE i państwa członkowskie do przyczynienia się do zadbania, aby komisja śledcza dysponowała odpowiednim finansowaniem w celu wypełniania swojego mandatu, który polega na ustalaniu faktów i okoliczności wszystkich popełnianych poważnych naruszeń praw człowieka, a tam, gdzie to możliwe identyfikowaniu sprawców w celu dopilnowania, że sprawcy naruszeń, w tym naruszeń mogących stanowić przestępstwa wobec ludzkości, zostaną pociągnięci do odpowiedzialności;
71. podkreśla spoczywający na wszystkich stronach obowiązek ochrony ludności cywilnej i jej praw człowieka, a także zaspokajania jej podstawowych potrzeb zgodnie z międzynarodowymi prawami człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym; ponawia swoje przekonanie, że trwałe rozwiązanie konfliktu syryjskiego można osiągnąć jedynie w drodze wszechstronnego porozumienia politycznego i wzywa wszystkie strony do działania na rzecz realizacji prawdziwej transformacji politycznej spełniającej uzasadnione aspiracje narodu syryjskiego i pozwalającej mu na niezależne i demokratyczne określenie własnej przyszłości;

Wenezuela

72. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzenie przez Wenezuelę wolnych i sprawiedliwych wyborów w dniu 6 grudnia 2015 r.; ubolewa, że początkowe przyjęcie wyników wyborów zarówno przez rząd, jak i siły opozycji przerodziło się w nowy kryzys polityczny; przypomina o znaczeniu przestrzegania konstytucji i praw człowieka, a także unikania jakichkolwiek prób unieważniania woli narodu wenezuelskiego wyrażonej w wyborach;
73. przypomina, że nowy rząd będzie musiał zmierzyć się z szerokim wachlarzem

problemów związanych z prawami człowieka, od bezkarności i odpowiedzialności za egzekucje pozasądowe, w tym przez siły bezpieczeństwa, po niesłuszne aresztowania i zatrzymania, prawo więźniów politycznych do sprawiedliwego procesu sądowego oraz niezależność wymiaru sprawiedliwości, wolność gromadzenia się i stowarzyszania oraz wolność mediów;

Jemen

74. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu dramatycznego i krwawego konfliktu oraz bezprecedensowego kryzysu humanitarnego w tym kraju, którego pierwszą ofiarą jest jemeńska ludność cywilna cierpiąca z powodu obecnej eskalacji wojskowej oraz działań grup ekstremistycznych i terrorystycznych korzystających z tej sytuacji;
75. ubolewa z powodu szeregu ataków na personel medyczny i obiekty medyczne i nalega, by strony konfliktu przestrzegały podstawowych zasad międzynarodowego prawa humanitarnego;
76. jest przekonany, że jedynie szeroko zakrojony konsensus polityczny osiągnięty w ramach nadzorowanych przez ONZ negocjacji może dać zrównoważone rozwiązanie, przywrócić pokój i zachować jedność i terytorialną integralność Jemenu, i ponawia swoje wsparcie dla wszystkich podmiotów regionalnych, które powinny działać odpowiedzialnie i konstruktywnie z myślą o wypracowaniu rozwiązania;

o

o o

77. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 69. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ, Wysokiemu Komisarzowi NZ ds. Praw Człowieka oraz sekretarzowi generalnemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.